

Előfizetési díj
Vidékire postán vagy helyben házhoz
hordva:
Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő
napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Útazór. hasábozott gármond sor 6 kr. ára
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is
nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos (Wollzeile 22). Haasen
stein et Vogler Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyilttéri cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállás:

Belső-farkasutca 76. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények czimzendők.

Az értékesb cikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazdasági napi lap harmadik évi folyamára.

A „KELET” az 1873. év kezdetével 3-dik évi folyamába lép. Igyekezünk két éven át hiven betölteni a szerepny, de fontos állást, melyet nálunk egy vidéki lap elfoglalhat, s erre fogunk törekedni a jövő évben is.

Működésünk, mint eddig, kettős irányu lesz. Képviselni fogjuk az **erdélyi részek külön** érdekeit, egyengetve útját, hogy országrészünk, az **unio** teljes keresztülvitele által, az anyahon elválhatatlan, többi részeivel egyenlő, területüvé forrjon; másrésztől ragaszkodunk szilárd meggyőződésünkhöz, hogy jelenben csak a **Deák-párt** hivatott az átalakulás nehéz munkájának keresztülvitelére, tántoríthatatlan hívei maradunk tehát a **jobboldal szabadelvű** részének, támogatjuk a kormányt, melyet a párt támogat, de az igazság védelmében nem ismerünk pártszempontot.

Mig tehát hangoztatjuk fölfelé jogos követeléseinket, igyekszünk országrészünkben egyengetni a józan politikai érettség útait.

És e tekintetben bizton számíthatunk **elismert nevű munkatársaink** tömött soraira, kik, mint sem az álszen-teskedés zsoldosai, sem a demagogia uszályhordozói, hanem a független meggyőződés férfiai nyiltan és szabadon, a szellemi küzdelem terén szereznek diadalt elveiknek.

Iránycikkeink, politikai közleményeink, országgyűlési tudósításaink, rendes magán-távirataink és román lapszemléink a napi kérdéseket; bukaresti leveleink és politikai szemléink a nemzetközi ügyeket; közgazdasági rovatunk a közvagyonosodás érdekeit; változatos tárczánk és élénk hirrovatunk a közmíveltség és a társadalom viszonyait hiven fogják, mint eddig, visszatükröztetni.

Mi törekvéseinkben lankadást nem ösmerünk s ezért bizton számíthatunk a közönség azon józan és elfogulatlan részének támogatására, mely lapunk fenállását lehetővé tette. Nem az önzés vagy haszon, hanem a köznek teendő szolgálat vezette a múltban s vezérli a jövőben tollunkat.

Azok, kik a politikai lapban nem felekezeti obscurantismust, sem szószátyár nyelvelést, hanem a nemzet életét vezérlő elvek higgadt képviseltetését keresik: a „Kelet”-ben jövőre sem fognak csalódní. **Ezek** pártfogását kérjük ki.

Kolozsvár, 1872. december közepén.

Szász Béla,

felelős szerkesztő.

Kiadói szó. A „Kelet” külső kiállítása körül alólirt tőle minden kitelhetőt a leglelkiozméretebben fog elkövetni, hogy a t. előfizető közönség minden méltányos igényei kielégítést nyerjenek.

Midőn a lap külalakját, az előfizetési ár minden emelése nélkül, majdnem kétszeresen megnagyobbítottuk: tettük ezt azon reményben, hogy a t. közönség pártolása is azon arányban fog emelkedni. E feltevésünkben nem is csalatkozánk s e pártfogásrajövőben is számítva: előfizetési áraink maradnak — a munkabér tetemes emelkedése dacára — mint eddig:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „

Negyedévre 3 frt.
Egy hóra 1 „

Az előfizetési pénzek — legczélszerűbben postai utalványokkal — mielőbb alólirt — kiadó-hivatalába küldendők.

Tisztelt gyűjtőinknek, 8 előfizető után, tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Kolozsvárt, 1872. december 16-án.

Stein János,

a „Kelet,, kiadó-tulajdonosa.

A kolozsvári árvaház megnyitási ünnepélye.

Egy egyszerű földszinti ház a sétatér mögött, a szőlőhegyek alján, a szőke Szamos közelében, volt központja tegnap Kolozsvár intelligenciája figyelmének.

A hajlék, a maga igénytelenségében, alig igazolható az érdeket, mely irányában nyilvánult, de a fölirat, melyet a ház homlokán hordoz, mindent megmagyaráz.

Az ünnepély színhelye, mely a legmagasabb arisztokratia és az egyszerű polgárság képviselőit látta egybegyűlve: a kolozsvári leányárvaház nagy terme volt s az alkalom, melyre a fényes közönség felgyülekezett: az árvaház megnyitási ünnepélye.

Kolozsvár ez évben valóban méltóvá tette magát a nagy-város nevezetre, a szó nemesebb értelmében. Alig pár hó alatt, ime, az egyetem, a torna-vivoda és az árvaház megnyitását érte meg. Ha a nagy természettudós valamely ország intelligens voltának mérfokát a szappany-fogyasztásban vélte fölismérhetni, azt hisszük sokkal méltóbban számíthatjuk a műveltséget attól, hogy a cultura és humanismus hány intézmény által van egy államban, avagy városban képviselve.

Egyetemünket itt bátran mellőzhetjük, mint a mely tisztán állami eszközökkel létesített, — de annál nagyobb büszkeséggel mutathatunk az alig tíz hó alatt felállított tornavivodánkra s még nagyobb önértéssel nemes és buzgó hölgyeinkre, kik pár hó alatt, ime, az árvák hajlokát tudták megalapítani, megteremteni, úgy szólván a semmiből.

Az a nyolcz-tíz árva, kik egyszerű kék ruháikban az ünnepélyi terem közép-terét elfoglalák, mindennél hatalmasabb ékesenszólással hirdetik, hogy nőink, hogy városunk teljesen átértve a kor intő szozatát, a század uralkodó eszméjének: a humanitásnak magaslatára emelkedének s bátran kiállhatnak a történelem világítéletének széke elé, emelt homlokkal várva a szót, mely igazságot tesz elevenek és holtak felett.

És ránk nem csak maga a megalapított árvaház fényes eredménye gyakorolt mély benyomást, hanem az a kiváló érdek is, mely a város minden rangu képviselőit oly kiváló szép számban gyűjté össze a nagy ünnepélyre.

Az a társadalom, mely ily szerénynek látszó, de oly mélyre ható ünnep horderejét ennyire föl bírja fogni és méltányolni: birhat igen sok felszégességgel, de magvában megromlott nem lehet.

Ne sértsük meg az egyeseket a val, hogy érdemnek tulajdonítsuk megjelenésüket; ne azt az iparost, ki imádságos és tankönyvekkel, vagy azt, ki az ünnepély alkalmából friss süteményekkel, avagy azt, ki egy-egy arannyal örvendeztetni meg a fölvert árvákat. Az örület, azt hisszük, mindeniknél tökéletesen egyenlő volt s egyenlő a lelkesedés, melylyel a kiválólag díszes közönség a fáradhatlan buzgalmu elnök, b. Bornemisza Igaáczné asszony megnyitó beszédét fogadta, mely így hangzott:

„Igen tisztelt gyűlekezet! midőn a kolozsvári árvaház megnyitására gyűlekeztünk, valóban érzem, hogy ez ünnepély méltó találomra éremet tulhaladó feladat és csak hín kísérlet maradna, ha a mai nap fontosságát gyenge szavaimmal akarnám igazolni. Fogadja a helyett a tisztelt gyűlekezet a kolozsvári árvaház bizottmányának nevében azon örömteljes jelentésemet, hogy a felebaráti szeretetnek és könyörületesség nemes érzetének, fényes bizonyítékát, az általános őszinte részvételből fakadt segélylyel, rövid félév alatt teljesen felszerelt árvaházat im be tudjuk mutatni.

A hála szavait kell ez alkaiommal mondanom, az árvaház bizottmányának nevében, hogy e nemes cél létesítésére följánlott közvetítő csekély munkásságunk mindenütt a legmelegebb rokonszenvenvel találkozott szerény

kérelmünkre a legszélsebb körben bódó mányokban nyertünk választ.

Legyenek a nemes lelkű adakozók meggyőződve, hogy a jótékony áldozat-készségökkel kezeinkre bizott, anyagi és szellemi kinccseket hiven megőriztük; a bennünk helyezett nagyra becsült bizalmokból kifolyó szent kötelességet lelkiösméreteken teljesíteni fogjuk.

Tiszteelt gyűlekezet! Szerény még ma e hajlék és bizonyára kevés azoknak száma, kiket a keserves árvaságból bizott menhelyre vezetni tudunk, de a jövőbe vetett bizalommal, reméljük, hogy a kezdet e szép sikere által fokozódott részvét, árvaházunk gyarapodásának felvirágzásának, bizott alapja leendő, midőn véges emberi munkánkra a Mindenható szentesítő áldását kérjük; fogadja a szépszámú gyűlekezet részvéteért őszinte köszönetemet.

A lelkes éljenzésektől kísért elnöki beszédre a városi hatóság nevében Minorich Károly, tanácsos, a városi képviselét nevében pedig Haller Károly mondott meleg köszönetet a nemes és tevékeny elnöknek és az árvaházi bizottmánynak.

A szép ünnepély végeztével egész gyönyör volt megszemlélni a teljesen berendezett intézeti helyiséget s a már megérkezett árvák egyszerű, de izletes étkezését s lakását.

